

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/651/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112204423
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112204423.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa V. B. P., s.r.o., so sídlom Q., U. 5, I.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou A. B., s.r.o., so sídlom Q., U. 5, proti odporcovi R. K., bytom A., B.. M. XXXX/XX, zastúpeného ustanoveným opatrovníkom Mgr. T. U., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu 1/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa W., so sídlom U., M.. C. 5, I.: XXXXXXXX, zastúpeného JUDr. I. F., advokátom so sídlom P., Ul. P. hrdinov XXX/XX, 2/ OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom B., P. XX, I.: XXXXXXXX, zastúpeného C. L., advokátom so sídlom B., P. Q. 2, o zaplatenie XXX,XX Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. apríla 2013, č.k. 11C/81/2012-51, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 1/ z m e ň u j e tak, že navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 86,04 Eur, na účet JUDr. I. F., advokáta, so sídlom P., Ul. P. hrdinov XXX/XX, vedený vo F., a.s., č. XXXXX-XXX/XXXX, variabilný symbol XXXXXXX, do troch dní.

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 15,80 Eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, odporcovi náhradu trov konania nepriznal, navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 159,17 Eur, do 15 dní od právoplatnosti uznesenia a vedľajšiemu účastníkovi 2/ náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že navrhovateľ sa svojim návrhom, doručeným súdu domáhal zaplatenia sumy 381,23 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom nesplateného úveru. Dňa 20.04.2012 do konania vstúpil vedľajší účastník 1/, právne zastúpený advokátom JUDr. I. F., ktorý žiadal doručiť žalobu s prílohami. V podaní zo dňa 28.06.2012, doručenom súdu dňa 04.07.2012 vedľajší účastník 1/ vzniesol námietku premlčania dluhu a uplatnil si náhradu trov konania za trovy právneho zastúpenia v sume 159,17 Eur. Dňa 16.5.2012 do konania vstúpil vedľajší účastník 2/, právne zastúpený advokátom JUDr. C. L., ktorý žiadal doručiť žalobu s prílohami. Pred prvým pojednávaním, podaním zo dňa 10.04.2013, doručeným súdu prvého stupňa dňa 17.04.2013 vzal navrhovateľ návrh späť a žiadal konanie zastaviť. Súd prvého stupňa konanie zastavil podľa § 96 O.s.p. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., z dôvodu, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania tým, že vzal žalobu späť. Vedľajšiemu účastníkovi 1/ Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa W. priznal trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 159,17 Eur (za prevzatie a prípravu veci 58,69 Eur, vyjadrenie 58,69 Eur, 2x režijný paušál á 7,63 Eur + 20 % DPH). Vedľajšiemu účastníkovi 2/ OZ právna pomoc spotrebiteľom náhradu trov konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia pre JUDr. C. L. nepriznal, nakoľko trovy jeho právneho zástupcu považoval za neúčelne vynaložené, vzhľadom na skutočnosť, že na strane odporcu

na ochranu jeho práv spotrebiteľa vystupoval v konaní v predmetnom čase už iný vedľajší účastník. O vrátení súdneho poplatku vo výške 15,80 Eur, kráteného o 6,70 Eur bolo rozhodnuté podľa § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka 1/ podal včas odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojich rozhodnutiach, sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/141/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012. Vyslovil názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom tieto o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach, sp. zn. 13Co/35/2012 a sp. zn. 13Co/36/2012. Upozornil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Navrhovateľ mal za to, že ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Namietol zároveň výšku trov právneho zastúpenia, s tým, že súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi odmenu, pri výpočte ktorej vedľajší účastník vychádzal z tarifnej hodnoty, ktorá predstavovala súčet istiny a kapitalizovanej sumy. Navrhovateľ mal za to, že v zmysle § 9 ods. 1 a § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb predstavuje tarifnú hodnotu určenú pri začatí poskytovania právnej služby len výška peňažného plnenia. Úrok z omeškania, ktorý nie je bližšie určiteľný vzhľadom na označenie „do zaplatenia,“ nie je súčasťou základu pre výpočet trov konania. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur s DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 Eur a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,37 Eur s DPH, za podanie odvolania.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má v konaní rovnaké práva a povinnosti, ako účastník, koná však iba sám za seba. Je absurdné, ak žalobca, ako účastník konania zastúpený advokátom, upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Aj vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu rovnosti zbraní. Účasť vedľajšieho účastníka v konaní je pre

spotrebiteľa efektívna, v zmysle cieľov a účelu, na ktorý je združenie založené. Svojou činnosťou napĺňa vysoké ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov (článok 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, článok 38 Charty základných práv EÚ, príslušné smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ, vnútroštátna právna úprava, najmä zákon o ochrane spotrebiteľov). Dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ, vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta aj na náhradu trov konania. Vedľajší účastník poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Obdo/27/2012 zo dňa 27.08.2012 a viaceré rozhodnutia krajských súdov. Navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 26,30 Eur (za jeden polovičný úkon právnej služby podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z. z. vo výške 14,11 Eur, režijný paušál á 7,81 Eur + 20 % DPH), a to na účet právneho zástupcu JUDr. I. F., do F. U., č.ú. XXXXX-XXX/XXXX, VS XXXXXX, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 1/) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v tejto časti podľa § 220 O.s.p. zmeniť.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bolo rozhodnutie o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 159,17 Eur.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal proti odporcovi zaplata istiny 381,23 Eur s príslušenstvom.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V danej veci bolo preto potrebné rozhodnúť o trovách konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ako to aj správne v odôvodnení rozhodnutia uviedol súd prvého stupňa.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplata istiny v sume 381,23 Eur s príslušenstvom. Súdu prvého stupňa bolo písomným podaním, doručeným dňa 17.04.2013, podané späťvzatie návrhu navrhovateľom v celom rozsahu, ktorým žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi 1/ trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Z napadnutého uznesenia teda vyplýva, že súd prvého stupňa konanie zastavil, pretože navrhovateľ podaním, doručeným súdu dňa 17.04.2013, vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a navrhol konanie zastaviť. Z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania. V dôsledku toho je navrhovateľ povinný znášať náhradu trov konania, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporcu), čím mu v prípade úspechu nemožno uprieť právo na náhradu trov konania. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a v podaní doručenom súdu prvého stupňa dňa 04.07.2012 právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka 1/ odvolací súd nevzhliadol ani dôvod na aplikáciu ustanovenia § 150 O.s.p.

Vedľajší účastník (v predmetnej veci vedľajší účastník 1/) tak, ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považuje za účelne vynaložené. Samotná

skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Toto jeho právo je dané aj Ústavou Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa potom správne postupoval, keď uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia, avšak pochybil pri vyčíslení ich výšky.

V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že za jeden úkon právnej služby patrí právnenému zástupcovi suma 58,69 Eur. Preskúmaním veci však odvolací súd zistil, že odmena za právne služby vo výške 58,69 Eur nezodpovedá cene predmetu konania, ktorá je vo výške 381,23 Eur. Do základu pre výpočet odmeny za jeden úkon právnej služby okrem istiny vo výške 381,23 Eur boli vzaté aj kapitalizované úroky z omeškania.

Podľa ust. § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30.06.2013, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Úroky z omeškania sú len príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Ak by základom pre výpočet odmeny mala byť aj hodnota príslušenstva, musel by to zákonodarca výslovne uviesť v ust. § 10 ods. 2 citovanej vyhlášky. Keďže sa tak nestalo, tarifnou hodnotou je len hodnota uplatnenej peňažnej pohľadávky.

Náhrada trov prvostupňového konania vedľajšieho účastníka 1/ v zmysle uvedeného potom pozostáva z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby v celkovej výške 86,04 Eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 30.06.2013 z hodnoty pohľadávky 381,23 Eur, a to prevzatie a príprava zastúpenia 28,22 Eur, písomné podanie vyjadrenia na súd 28,22 Eur, 2x režijný paušál á 7,63 Eur a 20 % DPH, vo výške 14,34 Eur.

Odvolací súd preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 1/ podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. s poukazom na čiastočný úspech v odvolacom konaní na strane navrhovateľa, ako aj vedľajšieho účastníka 1/ na strane odporcu tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.